

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **M. D.**,
skazanego z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 3 k.k. w
zw. z art. 12 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego,
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.,
z dnia 28 listopada 2017 r., sygn. akt XVI K [...],
na podstawie art. 93 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wraz z kasacją złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku uzasadniając go zarzutami rażącego naruszenia przepisów postępowania, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, sformułowanymi w konsekwencji niewłaściwego rozpoznania środka odwoławczego. Wniosek ten jednak nie był zasadny.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia na etapie postępowania kasacyjnego (art. 532 § 1 k.p.k.) uzależnione jest od istnienia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia przez Sąd Najwyższy zarzutów podniesionych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia. Służyć ma to bowiem zapobieżeniu negatywnym skutkom

mogącym powstać w sytuacji, gdyby obarczone rażącym błędem prawomocne orzeczenie było wykonywane (np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04, R-OSN KW 2004/1/1438; z dnia 8 września 2004 r., V KK 214/04, R-OSN KW 2004/1/1513).

Aczkolwiek obrońca skazanego potrzebę zastosowania przedmiotowej instytucji łączy z „zarzutami rażącego naruszenia przepisów postępowania mającymi istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia” nie stanowiło to podstawy do uznania, że opisany powyżej warunek, tj. wysokie prawdopodobieństwo zasadności kasacji został spełniony.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w zakresie rozpoznania kasacji, należy jednak stwierdzić, że analiza zarzutów w niej zawartych (obrazy art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 12 kk. oraz w zw. z art. 19 i 19a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz art. 167 k.p.k. w zw. z art. 170 k.p.k. i art. 179 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 5 sierpnia o ochronie informacji niejawnych) nie uprawnia na tym etapie postępowania do wniosku co do wysokiego prawdopodobieństwa uchylecia zaskarżonego wyroku, a tym samym nie wskazuje na konieczność odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnego wyroku (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Na marginesie dodać można, że prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację postulował o jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k., jako oczywiście bezzasadnej.

Wobec nie wykazania wystąpienia wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.